

ความนิยมของผู้อ่านชาวไทยที่มีต่อผลงานวรรณกรรมจีนแปลไทย
The popularity of Thai readers about Chinese -Thai translation novels

ปริยากร บุญธรรม^{1*}
Preeyakorn Boontham^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สำนวจความนิยมผู้อ่านชาวไทยที่มีต่อนักประพันธ์ชาวจีน 2. สำนวจความนิยมของผู้อ่านชาวไทยที่มีต่อวรรณกรรมจีนแปลไทย และ 3. สำนวจสาเหตุที่ผู้อ่านชาวไทยนิยมอ่านวรรณกรรมจีนแปลไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่หรือสำเร็จการศึกษาแล้ว จำนวน 43 คน จากแบบสอบถามสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ 1. ความนิยมของผู้อ่านชาวไทยที่มีต่อนักประพันธ์ชาวจีนพบว่า นักประพันธ์ชาวจีนที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับ 1 คือ หลู่ซวิน (鲁迅) อันดับ 2 คือ โมเหียน (莫言) และ อันดับ 3 คือ ปาจิน (巴金) 2. วรรณกรรมจีนแปลไทยที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านชาวไทยพบว่า อันดับ 1 คือ เรื่องจริงของอาคิว 《阿 Q 正传》 ผลงานของหลู่ซวิน (鲁迅) อันดับ 2 คือ ตำนานรักทุ่งสีเพลิง 《红高粱》 ผลงานของโมเหียน (莫言) และอันดับ 3 คือ บ้าน 《家》 ผลงานของปาจิน (巴金) และ 3. สาเหตุที่ผู้อ่านชาวไทยเลือกอ่านวรรณกรรมจีนแปลไทยพบว่าอันดับที่ 1 ชื่อเสียงของผู้แต่ง และอันดับ 2 เนื้อหาสาระมีประโยชน์ มีการอ้างอิงประวัติศาสตร์และเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวจีน

คำสำคัญ : ความนิยม ผู้เรียนภาษาจีน นวนิยายจีนแปลไทย วรรณกรรมจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย

Received : 15 พฤศจิกายน 2566

Revised : 19 ธันวาคม 2566

Accepted : 22 ธันวาคม 2566

¹ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, Faculty of Arts and Sciences, Nakhon Phanom University.

*Corresponding author : poona_chi@hotmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to explore the popularity of readers towards Chinese authors. 2) to explore the most popular Thai-translated Chinese novels; 3) to explore the reasons why readers choose to read Thai-translated Chinese novels. The samples used in the research were those who completed a bachelor's degree in Chinese language or related fields. 43 people from the questionnaire data collection. The results of the research can be discussed as follows: Popular Chinese novelists ranked 1) Lu Xun (鲁迅), 2) Mo Yan (莫言), and 3) Ba Jin (巴金), a contemporary Chinese novel with a Thai translation that is very popular among readers. Number one is a novel. The true story of AQ 《阿 Q 正传》, the work of Lu Xun (鲁迅), No. 2 The Legend of Love of the Fire Field 《红高粱》 Mo Yan (莫言), and the No. 3 The Family 《家》 Ba Jin (巴金) and the reason why readers choose to read Chinese-Thai translation novels 1) The readers choose to read the works of Lu Xun, Mo yan, Bajin because Reputation of the author. Reasons 2) Readers choose to read the works of Yu Hua, Moyan and other male authors. because the content is useful and because of the fun content from the three data parts analyzed.

Keywords : Popularity Survey, Thai readers, Thai Translation Chinese Novels, Modern and Contemporary Chinese Literature.

บทนำ

ปัจจุบันประเทศจีนถือเป็นประเทศที่ยิ่งใหญ่และกำลังก้าวไปสู่ความเป็นประเทศผู้นำโลกไม่ว่าจะเป็นความเจริญทางด้านเศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและมีบทบาทสูงมากในการพัฒนาเศรษฐกิจในแถบภูมิภาคเอเชีย โดยประเทศจีนมีแนวโน้มที่จะขยายบทบาทออกไปสู่ประชาคมโลกทั้งด้านการนำเข้าและส่งออก ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าประเทศจีนกำลังเข้ามามีอิทธิพลต่อการค้าและการลงทุนในอนาคต ส่งผลให้ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญและมีผู้ใช้มากเกือบ 2 พันล้านคนทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันภาษาจีนได้เข้ามามีบทบาทในการติดต่อสื่อสารในสังคมไทยเป็นอย่างมาก ส่งผลให้สถาบันการศึกษาต่างได้เปิดหลักสูตรการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถด้านภาษาจีน เพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายตัวทางการศึกษา

การศึกษาภาษาจีนในประเทศไทย ถือว่าได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นระดับประถม มัธยม และมหาวิทยาลัย เนื่องจากตลาดแรงงานของไทยต้องการผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาจีนกลางได้ ดังนั้นความต้องการ

บุคลากรที่สื่อสารภาษาจีนกลางได้ จึงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาจีนออกสู่ตลาดแรงงาน แต่ปัญหาที่พบจากการจัดเรียนการสอนภาษาจีนพบว่า นอกจากความรู้ทางหลักทางภาษาและไวยากรณ์จีนแล้ว ความรู้ด้านวรรณกรรมจีนก็เป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงแก่นวัฒนธรรมและจารีตประเพณีของคนจีนมากขึ้น

ซึ่งหลักสูตรภาษาจีนทุกมหาวิทยาลัยในประเทศไทย นอกจากสอนให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเขียนได้แล้วนั้น ยังต้องมีรายวิชาที่ครอบคลุมกลุ่มวิชาด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ซึ่งรายวิชาวิชาวรรณกรรมจีนเป็นรายวิชาที่บอกเล่าถึงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในทุกสมัยของประเทศจีนได้เป็นอย่างดีผ่านทางผลงานการประพันธ์ของนักเขียนในแต่ละยุคสมัย ซึ่งวรรณกรรมจีนมีทั้งยุคสมัยที่รุ่งเรืองและยุคสมัยที่มีตกต่ำ โดยเราแบ่งวรรณกรรมจีนออกเป็น 4 ยุค คือ วรรณกรรมจีนโบราณ (中国古代文学) วรรณกรรมจีนสมัยใหม่ (中国现代文学) วรรณกรรมจีนร่วมสมัย (中国现当代文学) และวรรณกรรมจีนยุคใกล้ (中国近代文学) เมื่อมองกลับไปเราคนไทยรู้จักวรรณกรรมจีนได้

อย่างไร อาจกล่าวได้ว่าการเข้ามาของวรรณกรรมจีนในประเทศไทยนั้น มาพร้อมกับผู้อพยพชาวจีนที่เริ่มย้ายถิ่นฐานหนีภัยสงครามจากประเทศจีน และกระจายตัวไปอยู่ในประเทศต่าง ๆ โดยใช้เรือสำเภาเป็นพาหนะในการหนีตายในครั้งนั้น และเมื่อต้องจากถิ่นฐานบ้านเกิด หนังสือ ตำรา นิยายที่ได้พกติดตัวมาก็พอเป็นเครื่องมือในการคลายความคิดถึงบ้านได้บ้าง และจากกลุ่มคนจีนที่ได้อพยพมาอยู่ประเทศไทยก็ได้เผยแพร่วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ รวมถึงวรรณกรรมจีนเข้ามาสู่สังคมไทย ซึ่งวรรณกรรมจีนมีหลากหลายประเภทที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มผู้อ่านคนไทย สำหรับการศึกษานี้ ทางผู้วิจัยมุ่งเน้นไปที่วรรณกรรมแนวสังคมนิยมเป็นหลัก เนื่องจากวรรณกรรมแนวสังคมนิยมเป็นวรรณกรรมที่สะท้อนสังคมในยุคนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี และทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงช่วงเวลาในยุคนั้นว่าสังคมจีนผู้คนในสมัยนั้นมีแนวคิดหรือวิถีชีวิตเป็นเช่นไร โดยวรรณกรรมแปลจีนแนวสังคมนิยมได้มีการตีพิมพ์และเผยแพร่ในประเทศไทยครั้งแรกในปี 1975 ซึ่งเป็นผลงานการประพันธ์ของหลู่ซวี่ (鲁迅) เรื่อง เรื่องจริงของอาคิว 《阿 Q 正传》 โดยผู้แปลใช้นามปากกาว่า อภิวัตติ และตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ชมรมสถาบัน แห่งกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นวรรณกรรมแนวสังคมนิยมก็รับการแปลและตีพิมพ์เผยแพร่เรื่อยมา มีทั้งช่วงที่เป็นขาขึ้นของวรรณกรรมแนวสังคมนิยมในประเทศไทยและช่วงที่เป็นขาลง แต่ผลงานวรรณกรรมแนวสังคมนิยมก็ยังมีมาให้เห็นอยู่เรื่อย ๆ และเพื่อให้ทราบถึงสภาพความนิยมและแนวคิดของกลุ่มผู้อ่านชาวไทยต่อผลงานวรรณกรรมจีนแนวสังคมนิยมฉบับแปลภาษาไทย ทางผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความนิยมของผู้เรียนภาษาจีนในประเทศไทยที่มีต่อวรรณกรรมจีนร่วมสมัยแนวสังคมนิยม เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนและเพื่อสร้างตำราสำหรับรายวิชาวรรณกรรมจีนหรือวรรณกรรมจีนร่วมสมัยต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. สืบหาความนิยมของผู้อ่านชาวไทยที่มีต่อนักประพันธ์ชาวจีน
2. สืบหาความนิยมของผู้อ่านชาวไทยที่มีต่อวรรณกรรมจีนแปลไทย
3. สืบหาสาเหตุที่ผู้อ่านชาวไทยนิยมอ่านวรรณกรรมจีนแปลไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษานวนิยายจีนแปลไทยที่เริ่มมีการแปลและ

ตีพิมพ์ในประเทศไทย ตั้งแต่ ค.ศ. 1975 – 2018 โดยศึกษาผลงานของนักประพันธ์ชาวจีนจำนวน 17 ท่าน จำนวน 37 เรื่อง

ปีพิมพ์	ผู้แต่ง	เรื่อง	ผู้แปล
1975	鲁迅 หลู่ซวี่	阿 Q 正传 เรื่องจริงของอาคิว	อภิวัตติ (นามสมมุติ)
1976	鲁迅 หลู่ซวี่	小说集：呐喊 นวนิยายรวมเรื่องสั้น ชุดตะโกนสู้	ไม่ระบุชื่อผู้แปล
1979	茅盾 เหมาดุ้น	秋收 นาข้าวในฤดู ชีวิตที่ยืน	จูเสียด (นามสมมุติ) กุหลาบ สายประดิษฐ์
1980	茅盾 เหมาดุ้น	残冬 ความพิลึกในฤดู หนาว	กิติมา อมรทัต อนิวรรณ (นาม- สมมุติ) เจตน์ ธรรมรังสรรค์
1980	巴金 ปาจิ้น	家 บ้าน	อนิวรรณ (นาม- สมมุติ)
1980	巴金 ปาจิ้น	死去的太阳 ตะวันดับ	เจตน์ ธรรมรังสรรค์
1981	巴金 ปาจิ้น	新生 ชีวิตใหม่	เพชรพิไล ฤทัย เจตน์ ธรรมรังสรรค์
1981	巴金 ปาจิ้น	灭亡 ความพิลึก	วิวัฒน์ รุ่งวรรณวงศ์ เจตน์ ธรรมรังสรรค์
1982	巴金 ปาจิ้น	春 ไปไม่ผลิ	นาริยา (นามสมมุติ)
1982	巴金 ปาจิ้น	寒夜 คืนหนาว	นที อรุโณทัย
1985	张贤亮 จางเสียน- เลียง	灵与肉 คนเลี้ยงม้า	พิริยะ พนาสุวรรณ
1985	巴金 ปาจิ้น	春天里的秋天 ฝันกลางฤดูใบไม้ ผลิ	ก้อศักดิ์ ธรรมศักดิ์
1987	鲁迅 หลู่ซวี่	伤逝 ฝันสลาย	สุภาณี ปิยสุนทร
1987	鲁迅 หลู่ซวี่	明天 พรุ่งนี้	วิภา อุดมฉันท
1988	巴金 ปาจิ้น	第四病室 ห้องคนไข้- หมายเลข 4	นาริยา (นามสมมุติ)
1990	老舍 เหลาเส่อ	骆驼祥子 คนลากรถ	เนียน (นามสมมุติ)
1995	茅盾 เหมาดุ้น	子夜 เที่ยงคืน	ส.ว.พ. และ อารยา (นามสมมุติ)

ปีพิมพ์	ผู้แต่ง	เรื่อง	ผู้แปล
1996	张戎 จางหลง	鸿 หงส์ป่า	จิตรารภรณ์ ตันรัตน์-กุล
1997	鲁迅 หลู่ซวี่น	阿 Q 正传 เรื่องจริงของอาคิว	มานิต เจียรบรรจงกิต
2002	高行健 เกาสิง เจี้ยน	灵山 ขุนเขาแห่งจิต วิญญาณ	ร่ำพรรณ รักศรีอักษร
2007	老舍 เหลาเส่อ	月牙儿 พระจันทร์เสี้ยว	อนิวรรณ (นาม-สมมุติ)
2008	王蒙 หวังเมิ่ง	蝴蝶 ผีเสื้อ	สมเด็จพระเทพฯ
2009	方 ฟางฟาง	行云流水 เมฆเหินน้ำไหล	สมเด็จพระเทพฯ
2009	王刚 หวังกั้ง	英格力士 ผมชื่อหลิวอ้าย	วิภาดา กิตติโกวิท
2009	余华 หยู่หัว	兄弟 พี่กับน้อง	ลภัสรดา แซ่ตัน
2009	余华 หยู่หัว	活着 คนตายยาก	ร่ำพรรณ รักศรีอักษร
2009	余华 หยู่หัว	许三观卖血记 คนขายเลือด	ร่ำพรรณ รักศรีอักษร
2013	池莉 ชือลี่	她的城 นารีนครา	สมเด็จพระเทพฯ
2014	铁凝 เตียนหนิง	永远有多远 ตลอดกาลนะ นาน แค่นั้น	สมเด็จพระเทพฯ
2014	莫言 โมเหยียน	天堂蒜薹之歌 ลำนำกระเทียม	มนตรี เจียมจรวงศ์
2014	莫言 โมเหยียน	红高粱 ตำนานรักทุ่งสีเพลิง	ณัฐา เกียรติบารมี
2014	余华 หยู่หัว	在细雨中呼喊 เสียงร่ำไห้กลาง สายฝน	อรินทรา ตั้งสกลิต-เกียรติ
2014	余华 หยู่หัว	第七天 เจ็ดวันหลังความ ตาย	อรินทรา ตั้งสกลิต-เกียรติ
2015	王安忆 หวังอันฉี	小鲍庄 หมู่บ้านเล็กตระกูล เป่า	สมเด็จพระเทพฯ
2015	老舍 เหลาเส่อ	茶馆 ร้านน้ำชา	สมเด็จพระเทพฯ
2016	川妮 ชวนหนี	哪一种爱不疼 ความรักใดจะไม่ ปวดร้าว	สมเด็จพระเทพฯ

ปีพิมพ์	ผู้แต่ง	เรื่อง	ผู้แปล
2018	刘震云 หลิว เจินอวี่น	我不是潘金莲 อย่าเรียกฉันว่านาง แพศยา	ศุณษา เทพธารถกุล-การ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยฉบับนี้ คือ นักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนระดับปริญญาตรี ที่ผ่านการเรียนวิชาวรรณกรรมจีน วรรณกรรมจีนเบื้องต้น วรรณกรรมจีนสมัยใหม่ และวรรณกรรมจีนร่วมสมัย หรือในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมจีน ทั้งที่กำลังศึกษาอยู่หรือสำเร็จการศึกษาแล้ว โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยมีจำนวน 43 คน

เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย ซึ่งการสร้างแบบสอบถามในงานวิจัยฉบับนี้ใช้ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมจีนแปลไทยที่มีการเผยแพร่ในประเทศไทย โดยผลงานวรรณกรรมจีนที่ถูกนำมาเข้ามาและเผยแพร่ในประเทศไทยตั้งแต่ปี 1975-2018 จำนวน 37 เรื่อง จากนักประพันธ์จีนจำนวน 17 ท่าน ซึ่งแบบสอบถามนี้เป็นการเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียว โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานวรรณกรรมจีนที่ถูกแปลและเผยแพร่ในประเทศไทย ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับ 1. นักประพันธ์จีนที่ชื่นชอบมากที่สุด 2. นักประพันธ์ชาวจีนที่ชื่นชอบมากที่สุด และ 3. สาเหตุที่ผู้อ่านชาวไทยนิยมอ่านวรรณกรรมจีนแปลไทย โดยผู้วิจัยได้ออกแบบแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ (Google Form) เพื่อสะดวกในการส่งแบบสอบถามไปต่างพื้นที่

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อสำรวจความนิยมของผู้เรียนภาษาจีนที่มีต่อผลงานวรรณกรรมจีนแปลไทย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลงานวิจัยคือ กลุ่มนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนระดับปริญญาตรี ที่ผ่านการเรียนวิชาวรรณกรรมจีน วรรณกรรมจีนเบื้องต้น วรรณกรรมจีนสมัยใหม่ และวรรณกรรมจีนร่วมสมัย หรือในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมจีน ทั้งที่กำลังศึกษาอยู่หรือสำเร็จการศึกษาแล้ว และผู้วิจัยได้ส่ง

แบบสอบถามนี้กระจายไปตามมหาวิทยาลัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน เพื่อรวบรวมความคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถาม และนำผลจากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ผลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพื่ออภิปรายและสรุปผลการวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า วรรณกรรมเป็นหนังสือหรือเอกสารที่พยายามที่จะสื่อสารภาพสะท้อนของสังคม เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน เพราะสังคมมีส่วนสร้างจินตนาการและความรู้สึกของนักประพันธ์วรรณกรรม ซึ่งผู้สนใจนั้นไม่ได้มาจากผู้ที่ศึกษาสาขาวิชาที่เรียนโดยตรงเท่านั้น หากแต่มาจากหลายสาขาวิชา ซึ่งแต่ละสาขาวิชาจะมีวัตถุประสงค์และแนวทางในการศึกษาที่แตกต่างกันออกไป ส่วนนวนิยาย คือวรรณกรรมที่ผู้แต่งเรียบเรียงเรื่องราวลำดับเหตุการณ์ขึ้นมาทำให้เห็นภูมิหลังความรู้ประสบการณ์ทัศนคติของผู้เขียน การใช้ภาพพจน์ การใช้โวหารและกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาทำให้นวนิยายมีความน่าสนใจ มีความบันเทิง จะมีทั้งการบรรยายเรื่องหรือการพรรณนาสิ่งต่าง ๆ และมีบทสนทนาซึ่งเหมือนชีวิตจริงในสังคมขณะนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอมอร์โซคสุพัทธ์ (2553) ที่กล่าวว่า ในช่วงที่ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นประชาธิปไตยนั้น วรรณคดีจีนสมัยปัจจุบันได้ก้าวเข้ามามีบทบาทอย่างมากกับนักคิดนักเขียนฝ่ายซ้าย มีหนังสือแปลจากนักประพันธ์จีน อาทิ หลู่ซวิน ปาจิน เหมาตุน เป็นต้นที่ถูกนำมาเผยแพร่และได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางโดยหนังสือแปลเหล่านี้มีแนวคิดหลัก คือต่อต้านระบบศักดินา สะท้อนความลำบากเข็ญของชนชั้นชาวนา อีกทั้งยังมีเนื้อหาเสียดสีปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในประเทศจีน ซึ่งนวนิยายแปลจีนเหล่านี้ล้วนเป็นหนังสือต้องห้ามในยุคสมัยดังกล่าวของไทย และนอกจากนี้ ไพรินทร์ ศรีสินทร (2555) กล่าวว่า การพัฒนาการของกระแสวรรณกรรมแนวสังคมนิยมของจีนและวรรณกรรมเพื่อชีวิตของไทย มีทั้งความคล้ายคลึงและแตกต่าง นักเขียนก้าวหน้าไทยบางส่วนได้รับอิทธิพลจากวรรณกรรมจีนสมัยใหม่ และนำมุมมองของการต่อสู้ทางชนชั้นของระบบสังคมนิยมจีน มาวิพากษ์วิจารณ์พัฒนาการวรรณคดีโบราณของไทย ทำให้วงการวรรณกรรมสมัยนั้นตื่นตัวขึ้นมา การพัฒนาของกระแสวรรณกรรมทั้งสองรูปแบบมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับความสั่นคลอนทางการเมืองในขณะนั้น ผู้ปกครอง

จีนเรียกร้องให้นักวิชาการและปัญญาชน กระตุ้นให้ประชาชนตื่นตัว ร่วมสถาปนาประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนผ่านงานเขียน และนำไปสู่การปฏิรูปพื้นฐานของแนวคิดวรรณกรรมสังคมนิยมแบบจีน ปัญญาชนไทยสร้างจิตสำนึกทางการเมืองให้คนไทยผ่านงานเขียน เพื่อให้ต่อต้านเผด็จการทหาร และให้ได้มาซึ่ง ประชาธิปไตยและความสมานฉันท์ในสังคม ในความเป็นจริง กระแสวรรณกรรมเพื่อชีวิตของไทยก็เป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีสัจนิยม เพียงแต่นักวิชาการไทยเน้นว่าวรรณกรรมดังกล่าว แสดงแนวคิดการเมืองเป็นหลัก จึงให้ชื่อเฉพาะว่าวรรณกรรมเพื่อชีวิตหรือแม้กระทั่งเรียกว่า วรรณกรรมสังคมนิยม วรรณกรรมสังคมนิยมของจีนก้าวไปสู่ความหลากหลายพร้อม กับคลื่นโลกาภิวัตน์ คำว่า “วรรณกรรมเพื่อชีวิต” ของไทยจางหายไปพร้อมกับเสถียรภาพ การเมืองไทยที่เข้มแข็งขึ้น เนื่องจากกระแสวรรณกรรมดังกล่าวของไทยเมื่อแรกเริ่มถูก วงการวรรณกรรมมองว่ามีความเป็นการเมือง และมีร่องรอยของการต่อสู้ทางชนชั้น ตลอดจนการปฏิรูปสังคม จนอาจทำให้เกิดการแตกแยกในสังคมไทย การเกิดขึ้นและพัฒนาการของกระแสวรรณกรรมทั้งสองส่งผลสะท้อนอย่างลึกซึ้งต่อวงการวรรณกรรมสองประเทศ ขณะเดียวกันก็สอดคล้องกับบริบทของประวัติศาสตร์และสังคมของสองประเทศนั้นเองและหากมองในส่วนของกลุ่มผู้อ่าน ไพรินทร์ ศรีสินทร (2558) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เสพวรรณกรรมจีนสมัยใหม่ในอดีตที่ผ่านมา มักจะเป็นปัญญาชนไทยหัวก้าวหน้า พวกเขาหวังที่จะแสวงหาแนวทางและรูปแบบในการปฏิรูปสังคมไทยจากวรรณกรรมจีนสมัยใหม่ คาดหวังว่าวรรณกรรมจีนสมัยใหม่อาจเป็นเครื่องมือในการแก้ไข อำนาจมืดในสังคมและปฏิรูปสังคมให้ดีขึ้น แต่ปัจจุบันผู้อ่านวรรณกรรมจีนสมัยใหม่ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์และนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ผู้อ่านกลุ่มนี้เห็นว่าวรรณกรรมจีนสมัยใหม่เป็นเป้าหมายในการศึกษาวิจัยหรือเป็นตำราเรียนที่เมื่อได้อ่านแล้วจะยกระดับความรู้ภาษาจีนให้สูงขึ้นและเป็นเหมือนเครื่องมือที่ช่วยให้เข้าใจภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีนได้ดีขึ้น การยอมรับวรรณกรรมจีนสมัยใหม่ของผู้อ่านไทยจึงเปลี่ยนแปลงไป ตามยุคสมัยและบรรยากาศทางการเมือง ตลอดจนวัฒนธรรมของแต่ละยุค นอกจากนี้การเข้ามาของวรรณกรรมแปลจีนในไทยนั้นยังทำให้เห็นถึงมุมมองในการใช้ภาษาของนักประพันธ์จีนและการใช้ชีวิตของคนในยุคหนึ่ง ซึ่งตรงกับ สุพัตรา ห.เพ็ญเจริญ (2558) ที่กล่าวไว้ว่า งานวรรณกรรมของหลู่ซวินฉบับภาษาไทยหากมองในมุมมอง

ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาศาสตร์เชิงสังคมภาษาศาสตร์ประยุกต์และผลงานวรรณกรรมจะเห็นได้ว่านอกจากภาษาจีนท้องถิ่นจะทำให้ผู้อ่านวรรณกรรมจีนฉบับภาษาไทยซึมซับกลิ่นอายความเป็นวรรณกรรมจีนและรับรู้ได้ถึงสัญลักษณ์ทางภาษาที่แฝงกลิ่นอายของสังคมและวัฒนธรรมจีนอันลึกซึ้งไว้อีกด้วย

จากการเข้ามาของนวนิยายแปลจีนในประเทศไทยทำให้คนไทยได้มีโอกาสได้รู้จักนวนิยายแปลจีนเพิ่มมากขึ้นหากวิเคราะห์ถึงสาเหตุการเข้ามาและการยอมรับแล้วนั้นถือว่านวนิยายแปลจีนได้รับกายอมรับในระดับหนึ่ง สาเหตุในการตีพิมพ์นั้นไม่ใช่เพื่อทางการค้าเพียงอย่างเดียว แต่ทางสำนักพิมพ์ได้เล็งเห็นแล้วว่านวนิยายเหล่านี้เป็นนวนิยายที่ได้รับรางวัลมาแล้ว จึงควรค่าที่ผู้อ่านจะได้อ่านและด้วยนักเขียนจีนเหล่านี้ก็เป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงในประเทศจีนอีกด้วย รวมถึงแนวโน้มของนวนิยายแปลจีนร่วมสมัยแนวสังคมนิยมในปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนกลวิธีในการเขียนให้เข้ากับโลกในยุคปัจจุบัน โดยยังคงทำหน้าที่สะท้อนความเป็นจริงของโลกเช่นเดิม แต่มุมมองที่เขียนออกมานั้น แสดงให้เห็นมุมมองของวิถีชีวิตคนรุ่นใหม่กับการดำรงอยู่ของประเพณีดั้งเดิมที่มีมาอย่างยาวนานหรือเศรษฐกิจและการเมืองที่บีบบังคับให้ผู้คนต้องเปลี่ยนไปตามกระแสของแรงเงิน และการดำรงอยู่ของผู้คนที่อาศัยอยู่ในยุคที่เงินคือทุกอย่าง นวนิยายแนวสังคมนิยมยังคงสะท้อนออกมาได้อย่างมีเสน่ห์และทำให้ผู้อ่านหลงใหลอีกทั้งยังเป็นนวนิยายที่เป็นเสมือนตัวแทนของประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคที่ผ่านมาอีกด้วย

ผลการวิจัย

ผลการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 แบ่งประเด็นการศึกษาวิจัยออกเป็น 7 ประเด็น คือ 1) เพศ 2) อายุ 3) อาชีพ 4) ระดับภาษาจีน 5) ระยะเวลาในการอ่านนวนิยายแปลจีน 6) นักประพันธ์ชาวจีนที่ชื่นชอบ และ 7) ลักษณะเนื้อเรื่องนวนิยายแปลจีนที่ชื่นชอบ และจากการสำรวจพบว่า ประเด็นที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อยู่ที่ร้อยละ 76 ประเด็นที่ 2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามในช่วง 21-30 ปี มากถึงร้อยละ 65 ประเด็นที่ 3 อาชีพของผู้ที่ตอบแบบสอบถามคือ นักศึกษา ประเด็นที่ 4 ระดับภาษาจีน ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความสามารถทางด้านภาษาจีน (HSK) อยู่ในระดับ 4 (ดี) และ 5 (ดีมาก) อยู่ที่ร้อยละ 40.5 เท่ากัน ประเด็นที่ 5 ระยะเวลาที่เคยอ่านวรรณกรรมจีนแปลไทย พบว่าอ่าน

วรรณกรรมแปลจีนเป็นไทยมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี อยู่ที่ร้อยละ 77 ประเด็นที่ 6 แนววรรณกรรมที่ชื่นชอบคือ อันดับ 1 คือวรรณกรรมแนวสะท้อนสังคม ร้อยละ 52 อันดับ 2 คือวรรณกรรมแนวแฝงคติธรรม ปรัชญา และความกตัญญู ร้อยละ 28 และ อันดับ 3 คือ วรรณกรรมแนวสตรีนิยม ร้อยละ 24 และ ประเด็นที่ 7 นักประพันธ์ที่ชื่นชอบมากที่สุดคือ อันดับ 1 คือ หลู่ ชวิ้น ร้อยละ 54 อันดับ 2 คือ โม่เหยียน ร้อยละ 19 และ อันดับ 3 คือ ปาจิน ร้อยละ 14

จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ทำให้ผู้วิจัยพบว่านักประพันธ์ชาวจีนที่ผู้อ่านชาวไทยชื่นชอบมากที่สุดสามอันดับแรกคือ อันดับ 1 คือ หลู่ชวิ้น อันดับ 2 คือ โม่เหยียนและอันดับ 3 คือ ปาจิน จากนักประพันธ์ทั้งหมด 17 ท่าน และเพื่อจำกัดข้อมูลให้เหมาะสม ดังนั้นข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 2 ทางผู้วิจัยจึงนำมาเฉพาะข้อมูลในส่วนของนักประพันธ์ที่ถูกเลือก 3 อันดับแรก โดยประเด็นที่ศึกษาในแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 แบ่งออกเป็น ศึกษา นักประพันธ์ 3 ท่าน ท่านละ 2 ประเด็น คือ 1. วรรณกรรมที่เคยอ่านของนักประพันธ์ท่านนี้คืออะไร 2. เหตุผลที่เลือกอ่านผลงานของนักประพันธ์ท่านนี้เพราะอะไร และผลการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 พบว่า

1. หลู่ชวิ้น คือนักประพันธ์ที่มีผู้รู้จักมากเป็นอันดับ 1 อยู่ที่ร้อยละ 54 โดยวรรณกรรมของหลู่ชวิ้นที่มีผู้อ่านมากที่สุด คือ 1. เรื่องจริงของอาคิว 《阿Q正传》 ร้อยละ 45 2. ผันสลาย 《伤逝》 ร้อยละ 33 และ 3. พรุ่งนี้《明天》 ร้อยละ 24 ส่วนเหตุผลที่ผู้อ่านเลือกอ่านผลงานของหลู่ชวิ้น คือ 1. ชื่อเสียงของหลู่ชวิ้น ร้อยละ 28 และ 2. เนื้อเรื่องมีประโยชน์ สนุกสนาน บอกเล่าวิถีชีวิตความเป็นอยู่และเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ ร้อยละ 24

2. โม่เหยียน คือนักประพันธ์ที่มีผู้รู้จักมากเป็นอันดับ 2 อยู่ที่ร้อยละ 19 โดยวรรณกรรมของโม่เหยียน ที่มีผู้อ่านมากที่สุด คือ 1. ตำนานรักทุ่งสีเพลิง 《红高粱》 ร้อยละ 26 และ 2. ลำนำกระเทียม 《天堂蒜薹之歌》 ร้อยละ 24 ส่วนเหตุผลที่ผู้อ่านเลือกอ่านผลงานของโม่เหยียนคือ 1. เนื้อเรื่องมีประโยชน์ สนุกสนาน บอกเล่าวิถีชีวิตความเป็นอยู่และเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ ร้อยละ 26 และ 2. ชื่อเสียงของโม่เหยียน ร้อยละ 24

3. ปาจิน คือนักประพันธ์ที่มีผู้รู้จักมากเป็นอันดับ 3 อยู่ที่ร้อยละ 14 โดยวรรณกรรมของปาจิน ที่มีผู้อ่านมากที่สุด คือ 1. บ้าน 《家》 ร้อยละ 19 2. ไปไม่ผลิ 《春》

ร้อยละ 18 และ 3. ความพินาศ 《灭亡》 ร้อยละ 16 ส่วนเหตุผลที่ผู้อ่านเลือกอ่านผลงานของปาจิ้น คือ คือ 1. ชื่อเสียงของปาจิ้น ร้อยละ 26 และ 2. เนื้อเรื่องมีประโยชน์ สนุกสนาน บอกเล่าวิถีชีวิตความเป็นอยู่และเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ ร้อยละ 21

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษารายเรื่อง ความนิยมของผู้เรียนภาษาจีนที่มีต่อวรรณกรรมจีน สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์งานวิจัยทั้ง 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. ความนิยมของผู้อ่านชาวไทยที่มีต่อนักประพันธ์ชาวจีน พบว่า นักประพันธ์ชาวจีนที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับ 1 คือ หลู่ซวิน อันดับ 2 คือ โมเหียน และ อันดับ 3 คือ ปาจิ้น ซึ่งผลจากการศึกษารายเรื่องได้ดังนี้ หลู่ซวิน นักประพันธ์ผู้ได้รับการกล่าวขานว่าเป็นบิดาแห่งวรรณกรรมสมัยใหม่ สาเหตุหลักที่ทำให้นวนิยายหลู่ซวินเป็นที่ยอมรับคือ ลักษณะการประพันธ์ของหลู่ซวินมีเอกลักษณ์เป็นของตนเองมีแนวการเขียนแบบสะท้อนสังคมอย่างตรงไปตรงมา ด้วยเหตุนี้งานเขียนของหลู่ซวินจึงมีอิทธิพลต่อผู้อ่านในวงกว้าง และจากลักษณะการประพันธ์ในแบบของหลู่ซวินนั้นในประเทศไทยมีจำนวนน้อยมาก จึงเป็นช่องทางหนึ่งที่ทางสำนักพิมพ์ได้เล็งเห็นและนำผลงานของหลู่ซวินมาตีพิมพ์ในเชิงพาณิชย์ส่วนโมเหียน เอกลักษณ์การประพันธ์ของโมเหียนทำให้ผู้อ่านต้องตื่นตะลึงกับภาพในรายละเอียดที่แจ่มชัดที่อยู่ในเนื้อหาและความรู้สึกที่สะท้อนอารมณ์แบบที่ยากจะคาดเดา ทำให้ผลงานของโมเหียนเป็นที่รู้จักในท้องตลาดนวนิยายไทยได้อย่างไม่ยากนัก สำหรับผลงานของโมเหียนในประเทศไทยนั้นถือว่าใหม่มากและเป็นการตอกย้ำว่านวนิยายจีนแนวสะท้อนสังคมในประเทศไทยยังได้รับความนิยมและมีผู้อ่านที่รอคอยและติดตามผลงานอยู่เสมอ ถึงแม้ว่าปัจจุบันกระแสนิยมจะลดลงและถูกนวนิยายแนวอื่นบดบังไปบ้าง แต่ด้วยความสามารถด้านการประพันธ์และผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมาด้วยจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทำให้ผู้อ่านนวนิยายในไทยหลงใหลได้ไม่ยากนัก และการประพันธ์ของปาจิ้นได้รับความนิยมเพราะเนื้อเรื่องเขียนได้อย่างสมบูรณ์แบบในทุกด้าน ตัวละครถูกสร้างขึ้นอย่างประณีตและสมจริงสะท้อนความคิดจิตใจของผู้อ่านที่มีอุปนิสัยใจคอแตกต่างกันได้อย่างมีชีวิตชีวาและสมเหตุสมผล ผู้เขียนเชื่อมโยงความสัมพันธ์ด้วยเทคนิคการผูกเรื่องได้อย่างกินใจผู้อ่านและผลงานของปาจิ้นเป็นเหมือนบันทึกรายการที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจ

เหตุการณ์ความเป็นอยู่ของผู้คนในยุคนั้น ซึ่งปัจจุบันผลงานของปาจิ้นไม่ได้รับการตีพิมพ์แล้ว หากยังสามารถหาอ่านได้ตามห้องสมุดและร้านหนังสือมือสอง

2. วรรณกรรมจีนแปลไทยที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านชาวไทย พบว่า อันดับ 1 คือ เรื่องจริงของอาคิ๋ว 《阿Q 正传》 ผลงานของหลู่ซวิน อันดับ 2 คือ ตำนานรักทุ่งสีเพลิง 《红高粱》 ผลงานของโมเหียน และอันดับ 3 คือ บ้าน 《家》 ผลงานของปาจิ้น ผลงานเรื่อง “เรื่องจริงของอาคิ๋ว” ของหลู่ซวิน ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าการเป็นคนที่มีความคิดล้าหลังและยอมทำตัวเป็นทาส ชอบรังแกผู้ที่อ่อนแอกว่า แต่เกรงกลัวผู้มีบารมีมากกว่า และเมื่อตนเองประสบปัญหาจะหาวิธีการหรือใช้แนวคิดที่ไม่เป็นเหตุผลเพื่อมาปลอบประโลมใจตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะของผู้คนที่อยู่ภายใต้การปกครองแบบระบบศักดินาตามที่หลู่ซวินเคยพบเจอและได้บรรยายไว้ในผลงานของตนเอง ด้วยเหตุนี้ นักเขียนแนวก้าวหน้าไทยจึงต้องการให้นวนิยายแปลจีนแนวสังคมนิยม เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์วรรณกรรมเพื่อชีวิตของไทยเพื่อปลุกคนไทยให้ตื่นขึ้นมาเห็นถึงสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมในยุคนั้น โดยนักเขียนแนวก้าวหน้าไทยหวังว่านวนิยายแปลจีนจะสามารถถ่ายทอดความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมออกมาให้ผู้อ่านได้รับรู้ และเห็นถึงความเลวร้ายของระบบการปกครองที่หวังแต่จะกอบโกยจากชนชั้นที่ไม่มีทางสู้ในประเทศไทยได้ ในส่วนของผลงานเรื่อง ตำนานรักทุ่งสีเพลิง 《红高粱》 ของโมเหียน ผลงานเรื่องนี้เป็นผลงานที่มีชื่อเสียงมากที่สุดเรื่องหนึ่งของโมเหียนและด้วยเนื้อเรื่องที่ได้อัดทอวีรกรรมผ่านลูกหลานรุ่นที่สามของเหล่าวีรชนอันน่าเหลือเชื่อของทั้งปู่และพ่อในยุคสงครามต่อต้านญี่ปุ่น ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นว่าความรักและจิตวิญญาณของผู้คนในท้องทุ่งนี้โชติช่วงร้อแรงไม่ต่างจากสีแดงเพลิงของข้าวฟ่างที่ชูช่อดงาม เอกลักษณ์การเล่าเรื่องอันโดดเด่นของโมเหียนชวนให้รู้สึกทั้งรักและชัง และสามารถสร้างความตราตรึงใจหลังได้อ่านนวนิยายเล่มนี้จบไม่ว่าจะเป็นความรักปนแค้นของหนุ่มสาว ความรักอันมั่นคงของครอบครัว ความรักของสหายศึกและความรักในดินแดนบ้านเกิดที่หล่อหลอมตัวตนล้วนกระทบใจและสะท้อนจิตวิญญาณที่เต็มไปด้วยอุดมการณ์ที่ไม่ทอดทิ้งของชาวทุ่งสีเพลิง ผลงานการประพันธ์ชิ้นนี้ใช้กลวิธีเล่านิทานแบบพื้นบ้านและความเป็นสังคมนิยมมีการผสมผสานเรื่องราวในชุมชนชนบท ความเป็นอยู่ วิถีชีวิตของชาวจีนทางตอนใต้ของประเทศจีน และประวัติศาสตร์จีนในช่วงที่ญี่ปุ่นรุกราน

ครั้งที่ 2 มาใช้ในการดำเนินเรื่อง นอกจากนี้การสร้างตัวละครของโมเหยียน สามารถบรรยายได้อย่างครบรส ทั้งสุข เศร้าเคล้าน้ำตา ทั้งตลกขบขันและอมทุกข์ในเวลาเดียวกัน และยังได้ดึงเอาจิตวิญญาณของความรักชาติอันยิ่งใหญ่มาใส่ไว้ในนวนิยายเรื่องนี้อีกด้วย และผลงานเรื่องบ้าน 《家》ของปาจิน ผลงานเรื่องนี้ผู้เขียนเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของตัวละครด้วยเทคนิคการผูกเรื่องได้อย่างกินใจผู้อ่าน และผลงานของปาจิน เรื่องนี้เป็นเสมือนบันทึกที่ทำให้ผู้อ่านได้เห็นถึงความเป็นครอบครัวชาวจีนที่สะท้อนถึงความเป็นใหญ่ของผู้ชาย สะท้อนถึงการทรยศของเยาวชนยุคใหม่และการพังทลายของครอบครัวในขนบธรรมเนียมแบบเก่า ด้วยเนื้อเรื่องที่ลึกซึ้งกินใจและเข้าถึงจิตใจของผู้อ่านชาวจีนทั้งรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ อีกทั้งยังได้มีส่วนในการตอกย้ำบทบาท และตัวตนที่แท้จริงของปาจิน ในวงการวรรณกรรมจีนสมัยใหม่อีกด้วย จึงส่งผลให้วรรณกรรมเรื่องนี้ประสบความสำเร็จ และถูกเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวาง

3. สาเหตุที่ผู้อ่านชาวไทยเลือกอ่านวรรณกรรมจีนแปลไทย พบว่า อันดับที่ 1 ชื่อเสียงของผู้แต่ง ถือว่าเป็นสาเหตุแรกที่ผู้อ่านให้ความสนใจ จากการศึกษาวิจัยพบว่า นักประพันธ์ชาวจีนทั้ง 3 ท่านต่างเป็นนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงและได้รับรางวัลการ์ตันตีผลงานอย่างมากมาย อาทิ หลู่ซวิน ที่ถูกขนานนามว่าเป็นบิดาแห่งวงการวรรณกรรมจีนสมัยใหม่ เป็นผู้ประพันธ์คนแรกที่น่าเอาความสามารถทางด้านการประพันธ์มาใช้เป็นเครื่องมือในการต่อสู้ทางการเมือง และถึงแม้ว่าหลู่ซวินจะจากโลกนี้ไปนานมากแล้วแต่ผลงานผลงานของหลู่ซวินยังคงถูกหยิบยกมากล่าวถึงเสมอ ส่วนนักประพันธ์ท่านที่ 2 โมเหยียน ถือว่าเป็นผู้มีอิทธิพลในวงการวรรณกรรมจีนในยุคปัจจุบัน ด้วยผลงานที่ถูกพิสูจน์แล้วว่ามีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์ในการประพันธ์ทำให้ผลงานของโมเหยียน ได้รับรางวัลการ์ตันตีอย่างมากมาย อาทิ การได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรม (Nobel prize literature 2012) และรับรางวัล “วรรณกรรมเหมาตุน” (Mao dun literature prize) ครั้งที่ 8 ซึ่งเป็นหนึ่งในรางวัลสาขาวรรณกรรมที่ทรงคุณค่าสูงสุดของจีน (มติชนออนไลน์, 2555) ส่วนนักประพันธ์ท่านที่ 3 คือ ปาจิน ถึงแม้ผลงานการประพันธ์จะไม่ได้รับรางวัล แต่ได้รับความนิยมนอย่างแพร่หลาย และมีผลงานออกมามากอย่างต่อเนื่องถึงแม้ปัจจุบันปาจินจะได้จากโลกนี้ไปแล้ว แต่ผลงานของปาจินก็ยังหาอ่านได้จากห้องสมุดหรือร้านขาย

หนังสือมือสอง ปาจิน คือบุคคลสำคัญในวงการวรรณกรรมจีนที่ได้ดำรงตำแหน่งสำคัญทางด้านวรรณกรรมในประเทศจีนและยังให้การสนับสนุนกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาในวงการวรรณกรรมจีน นอกจากนี้ผลงานการประพันธ์ของปาจินถูกนำมาดัดแปลงเป็นละครและภาพยนตร์หลายเรื่อง และได้รับความนิยมนอย่างล้นหลาม ด้วยสาเหตุที่กล่าวมานี้ นักประพันธ์ทั้งสามท่านจึงเป็นที่รู้จักของผู้อ่านชาวไทย ด้วยความสามารถและความโดดเด่นของนักประพันธ์จึงทำให้สำนักพิมพ์หลายสำนักพิมพ์เลือกที่จะนำผลงานมาตีพิมพ์ และเผยแพร่ในไทยคือ ชื่อเสียงของนักประพันธ์จีน และอันดับที่ 2 คือ เนื้อเรื่องมีประโยชน์ สนุกสนาน บอกเล่าวิถีชีวิตความเป็นอยู่และเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคสมัยของจีนผ่านตัวหนังสือ และกลวิธีการเล่าเรื่องของนักประพันธ์ ซึ่งจากนวนิยายทั้งสามเรื่องที่ถูกเลือกมากที่สุดนั้น ทุกเรื่องมีการสอดแทรกเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ อาทิ เรื่องจริงของอาคิว 《阿 Q 正传》 ได้หยิบยกเหตุการณ์ก่อนการปฏิวัติในช่วงปี 1919 พร้อมทั้งบรรยายวิถีชีวิตของผู้คนในยุคที่ต้องต่อสู้เพื่อเอาชีวิตรอด อีกเรื่องคือ ตำนานรักทุ่งสีเพลิง 《红高粱》 ที่หยิบยกเหตุการณ์การต่อต้านสงครามญี่ปุ่น มาใช้ในการดำเนินเรื่อง ผสมผสานกับการเล่าเรื่องของโมเหยียนทำให้ผลงานการประพันธ์ชิ้นนี้มีทั้งความตื่นเต้นและสนุกสนานและเศร้าโศกในคราวเดียว และส่วนเรื่อง บ้าน 《家》 ผลงานของปาจิน เหตุการณ์ที่ปาจินได้หยิบยกมาเล่านั้น เป็นความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยที่ชาวจีนต้องปรับตัว โดยเล่าถึงเรื่องราวใกล้ตัวอย่างสถาบันครอบครัว คือด้านแรกที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงนี้ จากผู้คนที่มีความคิดแบบดั้งเดิมมาอย่างยาวนานกับแนวความคิดสมัยใหม่ ที่มาพร้อมกับวันเวลาที่เปลี่ยนไป ซึ่งผลงานการประพันธ์ทั้ง 3 เรื่องนี้ได้สอดแทรกทุกอย่างไว้ได้อย่างกลมกล่อม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปพัฒนาเป็นตำราประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาวรรณกรรมจีน สำหรับหลักสูตรภาษาจีน โดยแนะนำผลงานของนักประพันธ์ชาวจีนที่ทรงอิทธิในวงการวรรณกรรมจีนที่ส่งผลต่อวงการวรรณกรรมไทย นอกจากนี้สามารถนำไปศึกษาวิจัยต่อยอดได้ เช่น การศึกษาแนวโน้มของวรรณกรรมแปลจีนในประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

- หลู่ชวี่น. (1975). เรื่องจริงของอาคิ่ว. อภิวัติ(นามสมมุติ) ผู้แปล. สำนักพิมพ์ชมรมสถาบัน. กรุงเทพฯ
- ปาจิ้น. (1983). บ้าน. อนิวรรณ (นามสมมุติ) ผู้แปล. สำนักพิมพ์เมฆฝน. กรุงเทพฯ
- มั่วหยียน. (2014). ตำนานรักทุ่งสีเพลิง. ประเทืองพร วิรัชโกศล ผู้แปล. สำนักพิมพ์นานมี. กรุงเทพฯ
- ฉินซือเหอ. (2007). แบบเรียนประวัติวรรณกรรมจีนสมัยใหม่และร่วมสมัยเล่ม 2. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยฟู้ตัน.
- ตรีศิลป์ บุญขจร. (1980). นวนิยายกับสังคมไทย พ.ศ.2475-2500. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพรินทร์ ศรีสุนทร. (2012). การศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมแนวสังคมนิยมจีนและวรรณกรรมเพื่อชีวิตของไทย. *วารสารจีนศึกษา*. 5(5): 49-86.
- ไพรินทร์ ศรีสุนทร. (2015). การตอบรับวรรณกรรมจีนสมัยใหม่ของผู้อ่านไทย. *วารสารจีนศึกษา*. 8(1): 1-23.
- สุภัตตรา ห.เพียรเจริญ. (2015). การศึกษาเรื่องความแพร่หลายภาษาถิ่นของจีนในประเทศไทยและการ ใช้ประโยชน์จากภาษาถิ่นของจีนในการแปลวรรณกรรมภาษาจีนเป็นภาษาไทย. *วารสารจีนศึกษา*, 8(1): 153-170.
- เอมอร โชคสุพัฒน์. (2010). การศึกษาการแพร่กระจายวรรณคดีจีนสมัยปัจจุบันในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- หนังสือพิมพ์มติชน. (2555). มารู้อักไม่เหยียน (Mo Yan) นักเขียนรางวัลโนเบล สาขาวรรณกรรม จากแดนมังกร สืบค้นเมื่อ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2566, จาก <http://www.matichon.co.th>